

ste omgang, finder politikerne nok ud af, at så får man en ny chance senere for at korrigere f.eks. den misforståelse, der måtte være opstået. Det har vi set i Danmark i flere runder, i 1992-93, det har vi set i Irland, hvor de skulle stemme om Nicetraktaten.

Får man det forkerte svar første gang, tager man en ny runde, og så finder man en eller anden måde at få vreden armen rundt på befolkningen på og give dem følelsen af, at de ville være ladet fuldstændig i stikken og uden for alt det gode selskab, hvis man ikke stemmer ja. Så ja, man kan stemme ja eller ja på stemmesedlen på det tidspunkt.

Kl. 20.35

Derfor er det en god idé at spørge befolkningen helt åbent og ærligt: Her ligger der noget, der er på vej; det kan danne baggrund for en ny forfatning for EU. Er det det, vi skal gå til regeringskonferencen med og sige, at det kan vi godt godkende fra dansk side, eller er det ikke? Og så får man en afstemning på et tidspunkt, hvor det giver relevans at stemme nej, altså hvor man virkelig kan få sat et signal igennem over for regeringen, over for Folketinget om, at man bevæger sig meget langt fra det, befolkningen ønsker.

For vi tror, vi er overbevist om – det kom også til udtryk i den debat, vi havde lige før – at det, man er i gang med, ligger meget, meget langt væk fra det, den danske befolkning ønsker, og som for så vidt også mange andre befolkninger i EU ønsker.

Men det kører bare derudad. Man har et meget, meget ufolkeligt, udemokratisk konventsarbejde kørende, hvor et præsidium sidder og kører sine ting igennem. Det er jo også de rapporter, vi får om den arbejdsfacon, der er. Det er meget, meget svært at få indflydelse på teksten, for det er stort set bestemt på forhånd, hvad det skal ende med. Og så får vi noget frem, som vil blive præsenteret som noget, der ikke kan ændres.

Så vores budskab er: Et rigtigt godt forslag, rose, rose, rose, og nu mangler vi bare, at der også er et folketingsflertal, der vil gennemføre det, så vi kan få en fornuftig inddragelse af befolkningen på det tidspunkt, hvor det er relevant at inddrage befolkningen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, jeg er næsten ked af at skulle forlænge debatten, men jeg bliver nødt til at spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, som nu er meget voldsomt kritisk over for konventet – hvor der altså i paren-

tes bemærket sidder to folketingsmedlemmer fra Dansk Folkeparti – meget kritisk over for konventet; det er en udemokratisk og rodet forsamling og alt mulig andet.

Hvordan i alverden vil hr. Kristian Thulesen Dahl – hvis han har tid til at høre efter – konstruere på anden måde sikre, at der kommer en nogenlunde bred debat på et basalt niveau, hvor alle lande og alle partier og alle synspunkter er repræsenteret, hvis ikke det er i form af et konvent, der ligner det, der er vedtaget nu? Hvordan vil han ellers sikre det? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Hvilke forslag har hr. Kristian Thulesen Dahl til at få en bedre debat end den, der er i konventet?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Om vejledende folkeafstemninger: Altså jeg mener, det er det, det forslag, vi debatterer i dag, går ud på. Fru Elisabeth Arnold stiller sig minsandten herop og spørger: Hvordan kan man inddrage befolkningerne? Men der ligger et forslag, vi behandler nu, om, at man inddrager befolkningen ved at spørge befolkningen, ved at inddrage befolkningen direkte, give befolkningen en mulighed for at sige fra eller til i forhold til det arbejde, der foregår.

Det er dog en elegant måde at inddrage befolkningen, at man ikke bare siger, at nu laver man en eller anden snakkeklub, som man i øvrigt ikke udstyrer med reel mulighed for at påvirke, når det kommer til stykket, og bagefter bruger man det til at legitimere, at man har haft en folkelig debat. Altså helt ærligt!

Og det er jo lige præcis rigtigt, som fru Elisabeth Arnold siger, at Dansk Folkeparti har utrolig god føling med, hvordan konventet arbejder, fordi vi både har det ene af de to medlemmer for Folketinget, som sidder i konventet, hr. Peter Skaarup sidder for os, og vi har også en stedfortræder. En af de to stedfortrædere, der sidder fra Folketinget, er fra Dansk Folkeparti. Vi har rigtig god føling med, hvordan det konvent foregår. Vi har det fra førstehåndskilde, vi skal ikke engang høre det fra nogen. Vi ved nøjagtig, hvordan det foregår, og hvor svært det er at få nogen som helst grad af indflydelse på præsidiets arbejde specielt. Og derfra og så til at sikre, at befolkningerne får sat fingeraftryk på det, der foregår, er jo utrolig vanskeligt.

Nej, muligheden ligger i, at man, når man har et udkast, inden man gør det til en egentlig traktat, så siger til befolkningen: Er det her noget, I